

Amikor Isten leszáll a Földre

2022.12.26.

Suhai György

Az emberiség történelmének meghatározó pillanata volt, amikor 1969. július 20-án ember lépett a Holdra. Az egész világ lélegzet visszafojtva figyelte, élő egyenes adásban, ezt a valóban rendkívüli eseményt. Ember a Holdon! – kiáltottuk. Karácsonykor, egy még a Holdra szállásnál is meghatározóbb pillanatra emlékezünk, Jézus születésére, azaz Isten Földre szállására. Isten a Földön! – kiáltották az angyalok (Kr. e. 4-ben?)! Istennek ez a földre szállása ténylegesen és végérvényesen átírta a világ történelmét és azóta több ezer könyv, tanulmány és prédikáció született e rendkívüli esemény jelentőségéről. Voltak azonban Istennek még ennél is korábbi Földre szállásai is, amelyek szintén sorsfordító események voltak. Ezeket szeretném most górcső alá venni.

Bábel

Egy korábbi tanulmányomban már foglalkoztam a bábeli történettel¹. Ott a bábeli toronyépítők indítékát vizsgáltam meg. Most Isten indítékára fókuszálok: Miért szállt le Isten akkor a Földre? Az 1Móz 11-ben ezt olvassuk: „Az egész földnek pedig egy nyelve és egyféle beszéde volt... Ezt mondták: Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, melynek teteje az eget érje, és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén!” (1Móz 11:1,4)

A Holdra szállásról ilyeneket olvashatunk az interneten: „a holdra szállás... az egység pillanata volt; egy olyan pillanat, amikor a világ végre kisebb lett, mert megérintettük a világegyetem egy darabját.”² Mintha csak a bábeli toronyépítésről olvasnánk! 1969-ben és Bábel építésekor is egy egységes, Isten ellen lázadó emberiség képe tárul elénk (Nimród illetve a NASA vezetésével), akik valamilyen közös gigantikus projekttel, egy város és egy torony építésével akarják letenni a névjegyüket a földre. Bábel városa és a bábeli torony, mely valószínűleg egy óriási szentély, templom, ún. ziggurat lehetett, innentől kezdve az Isten elleni lázadás központjává és szimbólumává válik a Bibliában. Nem csoda, hogy Istent rendkívüli cselekvésre készíti ez a földi esemény.

„**Az ÚR pedig leszállt**, hogy lássa a várost és a tornyot, melyet az emberek fiai építettek. Ezt mondta az ÚR: Íme, e nép egy, és az egésznek egy a nyelve, de munkájának ez csak a kezdete. Bizony semmi sem gátolja, hogy véghez vigyenek mindent, amit elgondolnak magukban. Nosza, **szálljunk alá, és zavarjuk ott össze nyelvüket, hogy ne értsék meg egymás beszédét!** Így szélesztette szét őket onnan az ÚR az egész föld színére, és abbahagyták a város építését. Azért nevezték azt Babelnek, mert ott zavarta össze az ÚR az egész föld nyelvét, és onnan szélesztette szét őket az egész föld színére.” (1Móz 11:5-9)

Isten azért szállt le akkor a földre (akármilyen formában is történt ez), hogy megossza az ellene lázadó emberiséget, hogy megbontsa ezt a globális egységet. Addig egyetlen nyelv volt csupán, melynek segítségével az emberek értették, megértették egymást. Isten az egy nyelv megosztásával, azaz *új nyelvek* létrehozása által vetett véget ennek az egységnek, az ellene való lázadásnak. Úgy tűnik, hogy azonnal vagy igen rövid időn belül kezdhettek el új nyelveken szólni az emberek, azaz nem értették többé egymást a saját eredeti nyelvükön. Ennek az isteni Földre szállásnak azóta is érzékeljük a hatását, még akkor is, ha egy időben a görög vagy a latin volt a világnyelv vagy most

¹ Ld. „[Ki szerez nekem nevet?](http://istenalma.hu)” (istenalma.hu)

² <https://hirado.hu/tudomany-high-tech/urkutatas/cikk/2021/07/20/a-holdra-szallas-amelyrol-meg-mindig-millio-k-hiszik-hogy-atveres-volt>.

éppen az angol. A különböző nyelvek megosztanak, elválasztanak bennünket egymástól, az egy nyelv egységesít, közelebb visz bennünket egymáshoz.

Noha „Isten nem a zűrzavarnak, hanem a békességnek Istene” (1Kor 14:33), itt mégis zűrzavart keltett, egy magasabb cél érdekében.

Sínai-hegy

A következő Földre szállásra a Sínai-Hegynél került sor, az Egyiptomból való szabadulás után. Isten ezúttal félelmetes kísérőjelenségek: sűrű felhő, mennydörgés, villámlás és földrengés kíséretében szállt le a Földre (2Móz 19:16). „Legyenek készen harmadnapra, mert a harmadik napon leszáll az ÚR az egész nép szeme láttára a Sínai-hegyre...Az egész Sínai-hegy füstbe borult, mert leszállt rá tűzben az ÚR. Füstje úgy szállt föl, mint az olvasztókemence füstje, és az egész hegy erősen rengett.” (2Móz 19:11,18)

Isten ezúttal azért szállt a Földre, mert szövetségre akart lépni a népével, vagy mondhatnánk úgy is, hogy meg akarta erősíteni a néppel az ősatyákkal kötött ősi szövetséget. Ez valójában egy házasságkötés volt, Isten a Földre szállt, hogy házasságra lépjen a fáraó rabságából frissen megváltott hitvesével, hogy örökre együtt lehessenek a Földön. E Földre szállásakor, a szövetségkötés részeként, Isten ugyanis elrendelte egy földi szentély (szentsátor) építését is, amely Isten földi lakhelye lett. Isten tehát a Földön akart maradni a népével.

Bábelnél egy szentély építési projekt leállítására véget szállt le Isten a Földre, a Sínai-Hegynél pedig egy szentély építési projekt beindítása véget. Az előbbi szentély az Isten ellen lázadó emberiség egységes világvallásának a központja volt, az utóbbi az egyetlen élő Isten egyetlen Földi szentélye. A bábéli leszállás után Isten nem maradt a Földön, a Sínai-hegynél azonban igen. Ettől kezdve bárkinek, a világon, aki ezzel az élő Istennel akart találkozni, ehhez a szentélyhez kellett elzarándokolnia. A Sínai-hegyről előbb a szentsátorba, majd később a Jeruzsálemi templomba költözik be Isten dicsősége.

"Ekkor a felhő befedte a gyülekezet sátrát, és **az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot**. És Mózes nem tudott bemenni, mert a felhő rajta nyugodott, és **az ÚR dicsősége betöltötte a hajlékot**." (2Móz 40:34-35)

"Amikor Salamon befejezte az imádságot, tűz szállt alá az égből, és megemésztette az égőáldozatot és a véresáldozatokat, **az Úr dicsősége pedig betöltötte a templomot**. A papok nem tudtak bemenni az Úr házába, mert **az Úr dicsősége betöltötte az Úr házát**." (2Krón 7:1-2)

A nép (az bábéli emberiséghez hasonló) lázadása, bálványimádása miatt azonban Isten dicsősége végül elhagyja ezt a szentélyt (Ez 10-11) és legközelebb csak Jézus Földre jövetelekor tér vissza ismét a földre: "Az Ige testté lett, közöttünk sátorozott és láttuk az ő dicsőségét" (Jn 1:14). Vagyis Jézus testében jelenik meg újra a Földön a dicsőséges Isten. Ám néhány évtized elteltével Jézus is elmegy a Földről és vele együtt Isten jelenléte, dicsősége is visszazáll a mennybe. De mielőtt elmegy, megígéri tanítványainak, hogy az az isteni jelenlét, ami Jézusban 3 évig velük volt a Földön, újra vissza fog térni hozzájuk (Jn 14). Így jutunk el Pünkösdig.³

---

³ Az első Pünkösöd jelentőségével már foglalkoztam egy korábbi tanulmányban: „Sámuel és az első Pünkösöd” (istenalma.hu).

Pünkösöd

Ahogy látni fogjuk, meglepően sok korábbi minta köszön vissza Isten pünkösdi Földre szállásakor. Versről versre szeretném bemutatni ezeket az ismétlődő motívumokat. A következőket olvassuk az Apcsel 2:1-13-ban:

1. "Amikor eljött a pünkösöd napja, mindnyájan **egy helyen** voltak együtt"

Az összes tanítvány egy helyen, egy "házban" (ld. később), ami feltételezhetően nem a jeruzsálemi templom volt, nem az akkori szentély. Ez nagyon fontos. "Együtt voltak", csakúgy, mint annak idején az egységes emberiség Bábelben.

2-3. "és az égből hirtelen nagy zúgás támadt, mint a **sebesen zúgó szél zendülése**, és betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd **lángnyelvhez** hasonlók jelentek meg előttük, amelyek elkülönültek, és mindegyikükre leszálltak."

Az egész házat betöltötte a viharos szél, ahogy korábban Isten dicsősége a szentsátrat és a templomot. Tehát nem a templomba tér vissza Isten dicsősége.

"Lángnyelvhez hasonlók", egészen pontosan "szétoszló nyelvek, mint a tűzé". Az ÓSZ-ben többször is olvasunk arról, hogy Isten tűzben jelenik meg (ld. pl. a Sínai-Hegynél) illetve hogy tűzzel válaszol az áldozatra.

Az ÓSZ-i kultusz beindulásakor a szentsátornál:

"Akkor fölemelte Áron a kezét a nép felé, és megáldotta őket, majd lejött, miután befejezte a vétékáldozatot, az égőáldozatot és a békeáldozatot. Mózes és Áron bement a kijelentés sátrába, azután kijöttek, és megáldották a népet. Ekkor **megjelent az Úr dicsősége** az egész nép előtt. **Tűz csapott ki az Úr színe elől**, és megemésztette az oltáron az égőáldozatot és a kövér részeket." (3Móz 9:22-24)

Dávid áldozat bemutatásánál, az Ornán szerűjén, a jeruzsálemi templom későbbi helyszínén:

"Azután oltárt épített ott Dávid az Úrnak, égőáldozatot és békeáldozatot mutatott be, és az Úrhoz kiáltott, **ő pedig feleletül tüzet adott az égből** az égőáldozati oltárra." (1Krón 21:26)

Salamon templomszentelő áldozatánál:

"Amikor Salamon befejezte az imádságot, **tűz szállt alá az égből**, és megemésztette az égőáldozatot és a véresáldozatokat, **az Úr dicsősége pedig betöltötte a templomot**. A papok nem tudtak bemenni az Úr házába, mert **az Úr dicsősége betöltötte az Úr házát**." (2Krón 7:1-2)

Illés imádságára is tűz szállt alá az égből:

"Akkor **alá szállt az ÚR tüze**, és megemésztette az égőáldozatot, a fát, a köveket és a port, és fölnyalta a vizet, amely az árokban volt." (1Kir 18:38)

Az istentől alászálló tűz azt jelezte, hogy Isten elfogadta az áldozatot. Így a Pünkösdkor alászálló tűz is bizonyára annak jele lehetett, hogy Isten elfogadta Jézus áldozatát.

Csak zárójelben jegyzem meg, hogy Ugyancsak Illésnél olvasunk egy másik isteni "alászállásról" is, ahol hasonló természeti jelenségek (viharos szél, tűz, földrengés) kíséretében jelenik meg az Úr, mint korábban a Sínai-hegynél és mint Pünkösdkor. Bizonyára ennek is jelentősége van, hiszen egy jól ismert minta ismétlődik.

"És az ÚR előtt **nagyon erős szél** ment, amely megszaggatta a hegyeket, és meghasogatta a kősziklákat az ÚR előtt. De az ÚR nem volt abban a szélben. A szél után **földindulás** lett. De az ÚR nem volt a földindulásban sem. A földindulás után **tűz** jött. De nem volt az ÚR a tűzben sem." (1Kir 19:11-12)

Talán a sínai szövetségkötésre akarta emlékeztetni az Úr Illést vagy az ő szent haragját akarta kifejezni a nép bálványimádása miatt?⁴ Nem tudjuk biztosan, de azt igen, hogy akkor az Úr *nem volt* ezekben az elemekben. Pünkösdkor azonban igen.

Jézus halálakor volt földrengés is és sziklák is kettéhasadtak (Mt 27:51).

Mindez azt jelzi, hogy Pünkösdkor is egy rendkívüli, az egész világ történelmét megváltoztató isteni beavatkozás történik, amely kísértetiesen hasonlít a Bábeli eseményekhez.

4-6. "Ők pedig mindnyájan megteltek Szentlélekkel, és **különbéle nyelveken kezdtek beszélni**, amint a Lélek adta nekik, hogy szóljanak. Abban az időben Jeruzsálemben istenfélő zsidó férfiak tartózkodtak **minden nemzetből az ég alatt**. Amikor ez a zúgás támadt, az összegyűlt sokaság **megzavarodott**, mert mindegyik a maga nyelvén hallotta őket szólani."

A tanítványok, akik eddig egy nyelvet beszéltek, új nyelveken kezdtek beszélni. A föld minden nemzetéből ott voltak emberek, vagyis az egész (a Bábeli zűrzavarnál megosztott) emberiség képviselve volt. Ez a nyelvi jelenség itt is nem kis zavarodottságot, zűrzavart okozott. Ám ez esetben *nem megosztani* akarta ezzel a nyelv-csodával Isten az emberiséget (mint anno: "zavarjuk össze a nyelvüket, hogy ne értsék egymás beszédét", 1Móz 11:7), hanem *újra egyesíteni*, a Szentlélek által, Krisztusban, hogy újra megértsék egymást.

7-11. "Álmélkodtak, és csodálkozva mondták egymásnak: Nemde valamennyien galileaiak ezek, akik beszélnek? Akkor **hogyan hallhatja őket mindegyikünk a maga anyanyelvén?** Pártusok, médek és elámiták és akik Mezopotámiában, Júdeában és Kappadóciában, Pontuszban és Ázsiában, Frígiában és Pamfíliában, Egyiptomban és Líbia tartományaiban lakunk, amely Ciréné mellett van, és a római jövevények, mind zsidók, mind prozeliták, krétaiak és arabok, **halljuk, amint a mi nyelvünkön beszélnek Isten felséges dolgairól.**"

Annak idején Bábelben azért szállt le Isten a Földre, hogy *meghiúsítson egy építési projektet*, Pünkösdkor azért szállt le, egy a bábelihez hasonló nyelv-csodát előidézve, hogy *beindítson egy új építési projektet*, Krisztus testének, a Lélek templomának, azaz az ÓSZ-i gyülekezetnek a felépítését!⁵ Nem a jeruzsálemi templomot tölti be Isten Lelke, nem a régi kőtemplomba tér vissza Isten dicsősége, ahogy a próféták megjövendölték (Ez 43:5; Mal 3:1), hanem az ő testének hús-vér templomába. „Nem tudjátok, hogy *ti Isten temploma* vagytok, és az *Isten Lelke* bennetek lakik?” (1Kor 3:16).

⁴ Ld. mind erről bővebben: „*Illés, a Baál és az okostelefon*”, 24-25. old (istenalma.hu).

⁵ Bővebben erről ld. "*A világ legnagyobb építési projektje*" (istenalma.hu).

De nem csak egy új építési projekt beindulását jelzi a Szentlélek kiáradása, hanem az új teremtés kezdetét is! Ahogy annak idején Isten életnek lehetését lehelté bele az emberbe, úgy Pünkösdkor az ő Szentlelkét leheli bele a tanítványokba. Ezzel is jelezve, hogy mi nem csak egy új templom vagyunk Krisztusban, a Szentlélek által, hanem egy új emberiség (Ef 2:15), az Isten családja.